

REPUBLIKA HRVATSKA
Trgovački sud u Splitu
Split, Sukoišanska 6

Poslovni broj: P-545/2023-21

U IME REPUBLIKE HRVATSKE

P R E S U D A

Trgovački sud u Splitu, po sutkinji Maji Čelan, u pravnoj stvari tužitelja ADRIATIC OSIGURANJE d.d., OIB: OIB: 94472454976, Listopadska 2, Zagreb, kojeg zastupaju zastupnici po zakonu Davor Bubalo i Ivica Vujić te punomoćnica Božana Ivanda, odvjetnica u OD Grgić & Partneri, Pisarnica Split II, protiv tuženika pod 1. HRVATSKE CESTE d.o.o., OIB: 55545787885, Vončinina ulica 3, Zagreb, kojeg zastupa zastupnik po zakonu Ivica Budimir i generalni punomoćnim Tomislav Strinić, tuženika pod 2. HRVATSKE AUTOCESTE d.o.o., OIB: 57500462912, Ulica Stjepana Širole 4, Zagreb, kojeg zastupa zastupnik po zakonu Boris Huzjan i generalni punomoćnik Vice Dabelić, tuženika pod 3. ŽUPANIJSKE CESTE SPLIT d.o.o., OIB: 44118999421, R. Boškovića 19, Split, kojeg zastupa zastupnik po zakonu Jure Šundov i generalni punomoćnik Ivica Babaja i umješača na strani tuženika pod 2. CROATIA OSIGURANJE d.d., OIB: 26187994862, Ulica Vartoslava Jagića 33, Zagreb, kojeg zastupaju zastupnici po zakonu Davor Tomašković i Robert Vučković i generalna punomoćnica Karla Međugorac Medić te umješača na strani tuženika pod 3. GENERALI OSIGURANJE d.d., OIB: 10840749604, Slavonska avenija 1B, Zagreb, kojeg zastupaju zastupnici po zakonu Mario Carini i Ana Brčina i generalna punomoćnica Morana Vuljanić, radi isplate, nakon održane javne glavne rasprave, zaključene 28. kolovoza 2026. u prisutnosti punomoćnice tužitelja, generalnog punomoćnika tuženika pod 1., generalnog punomoćnika tuženika pod 2. i generalne punomoćnice umješača na strani tuženika pod 2. te u odsutnosti tuženika pod 3. i umješača na strani tuženika pod 3., na ročištu za objavu presude 2. listopada 2026.

p r e s u d i o j e

I. Dužni su solidarno tuženik pod 1. HRVATSKE CESTE d.o.o., OIB: 55545787885, Vončinina ulica 3, Zagreb i tuženik pod 2. HRVATSKE AUTOCESTE d.o.o., OIB: 57500462912, Ulica Stjepana Širole 4, Zagreb, isplatiti tužitelju ADRIATIC OSIGURANJE d.d., OIB: OIB: 94472454976, Listopadska 2, Zagreb, iznos od 7.464,21 EUR sa zakonskim zateznim kamatama koje teku od 9. ožujka 2018. do isplate, po stopi koja se za razdoblje do 31. prosinca 2022. određuje za svako polugodište uvećanjem prosječne kamatne stope na stanja kredita odobrenih na razdoblje dulje od godine dana nefinancijskim trgovačkim društvima izračunate za referentno razdoblje koje prethodi tekućem polugodištu za tri postotna poena, za razdoblje od 1. siječnja 2023. do 29. prosinca 2023. po stopi koja se određuje za svako polugodište uvećanjem kamatne stope koju je Europska središnja banka primijenila na

svoje posljednje glavne operacija refinanciranja koje je obavila prije prvog kalendarskog dana tekućeg polugodišta za tri postotna poena, a za razdoblje od 30. prosinca 2023. do isplate po stopi koja se određuje, za svako polugodište uvećanjem referentne stope za tri postotna poena, pri čemu se za prvo polugodište primjenjuje referentna stopa koja je na snazi na dan 1. siječnja, a za drugo polugodište referentna stopa koja je na snazi na dan 1. srpnja te godine, sve u roku od 15 dana i pod prijetnjom ovrhe.

II. Odbija se kao neosnovan tužbeni zahtjev tužitelja u dijelu kojem zahtijeva da mu tuženik pod 3. solidarno s tuženicama pod 1. i 2. naknadi iznos od 7.464,21 EUR s pripadajućim zakonskim zateznim kamatama.

III. Dužni su solidarno tuženik pod 1. i tuženik pod 2. isplatiti tužitelju na ime troškova postupka iznos od 3.243,80 EUR sa zakonskim zateznim kamatama koje teku od 2. listopada 2026. do isplate, po stopi koja se određuje, za svako polugodište uvećanjem referentne stope za tri postotna poena, pri čemu se za prvo polugodište primjenjuje referentna stopa koja je na snazi na dan 1. siječnja, a za drugo polugodište referentna stopa koja je na snazi na dan 1. srpnja te godine, sve u roku od 15 dana i pod prijetnjom ovrhe.

IV. Odbija se kao neosnovan dio zahtjeva tužitelja u kojem zahtijeva da mu tuženici pod 1. i 2. solidarno naknade troškove parničnog postupka u iznosu od 187,50 EUR sa zatraženim zateznim kamatama na taj iznos.

Obrazloženje

1. Tužitelj je 17. srpnja 2019. ustao tužbom protiv tuženika radi isplate - regresa. Izjavio je da se 10. siječnja 2016. (ispravno: 10. siječnja 2018.) na dionici državne ceste broj DC76 u Zagvozdu dogodila prometna nezgoda na način da je vozač Filip Raffanelli koji je upravljao vozilom marke „VW“ registarske oznake i broja MA 545-H, u vlasništvu Sonje Raffanelli nakon izlaska iz tunela sveti Ilija u voznoj traci naletio na odron, odnosno veći kamen na cesti koji nije mogao izbjeći prilikom čega je došlo do oštećenja vozila. Vozilo da je bilo osigurano kod tužitelja (ranijeg naziva Jadransko osiguranje d.d.) policom kasko osiguranja broj 06800081490. na temelju kojeg je tužitelj s vlasnikom vozila zaključio 26. siječnja 2018. sporazum o izvansudskoj nagodbi i isplatio iznos od 56.239,10 kn na ime materijalne štete.

2. Tužitelj je izjavio da su za nastanak štete solidarno odgovorni tuženici sukladno odredbama članka 18. i članka 23. stavka 1. Zakona o javnim cestama jer su odgovorni za održavanje javnih cesta te su dužni osigurati neometan i siguran promet na javnim cestama i uklanjanje stvari s ceste, odnosno sukladno odredbi članka 26. Zakona o cestama (NN 84/2011) prema kojoj da su poslovi održavanja javnih cesta upravo na tuženicama koji nisu postavili zaštitnu mrežu kojom bi se spriječio odron.

3. Prvotuženik je u postupku osporio osnovanost i visinu tužbenog zahtjeva. Izjavio je da se prometna nezgoda dogodila u Zagvozdu, na dionici državne ceste DC76 radi čega da je u ovoj pravnoj stvari nije pasivno legitimirana jedinica lokalne samouprave sukladno odredbi članka 27. Zakona o javnim cestama, a ne prvotuženik. Za slučaj da predmetna nesreća nije nastala u naseljenom mjestu, da bi imao

odgovarati drugotuženik. Izjavio je da poduzeće za ceste odgovara po načelu krivnje te da je potrebno utvrditi odgovornost vozača za nastanak predmetne nesreće.

4. Drugotuženik je u postupku osporio osnov i visinu tužbenog zahtjeva te istaknuo prigovor promašene pasivne legitimacije. Potvrdio je da je predmetnom dionicom u vrijeme nastanka štetnog događaja upravljao drugotuženik. Izjavio je da se drugotuženik Ugovorom o prijenosu cestovnog objekta sklopljenim 29. prosinca 2017. obvezao za Hrvatske ceste obavljati poslove redovnog održavanja tunela sv. Ilija i pripadajućih cesta te je potvrdio da je pripadajuće ceste navedene ugovor uključen i dio državne ceste DC 76 na kojem se dogodila predmetna prometna nesreća. Međutim, izjavio je i da prijenos poslova održavanja na drugo trgovačko društvo ne dovodi i do prijenosa odgovornosti za štetu prema trećima. Također, da postavljanje zaštitne mreže i saniranje odrona spada u poslove izvanrednog održavanja, dok se drugotuženik obvezao za prvotuženika obavljati poslove redovnog održavanja. Izjavio je da je za predmetnu cestu izdana uporabna dozvola, da drugotuženik za štetu odgovara po načelu krivnje kada šteta nastane kao posljedica nepropisnog održavanja autoceste suprotno zakonskoj obvezi, a da se ovdje radi o krivnji treće osobe s čijeg je vozila ispio kamen. Izjavio je prigovor doprinosa vozača predmetnoj šteti kao i prigovor isključive odgovornosti na strani vozača kao vlasnika opasne stvari – vozila u pokretu. Izjavio je da se radi o brznoj cesti na kojoj se ophodnja vrši svakodnevno 0-24. Osporio je odgovornost i uzročno – posljedičnu vezu svog postupanja i štetnog događaja. Izjavio je da je iz ophodarskog dnevnika razvidno da je ophodnja izvršena uredno te na istu okolnost predložio saslušati svjedoke Pavu Roguljića i Juricu Šušića.

5. Trećetuženik je u postupku osporio osnov i visinu tužbenog zahtjeva te istaknuo prigovor promašene pasivne legitimacije. Naime, izjavio je da predmetnu dionicu održavaju Hrvatske autoceste d.o.o., dok je odredbom članka 82. Zakona o cestama (NN 83/11) određeno da državnim cestama upravljaju Hrvatske ceste, a da se predmetna nezgoda dogodila upravo na državnoj cesti. Predložio je saslušati svjedoka Velibora Ercega.

6. Sud je u postupku pod brojem P-373/19 dopustio sudjelovanje društva Generali osiguranje d.d. u ovom postupku kao umješača na strani trećetuženika. Taj se umješač usprotivio tužbi i tužbenom zahtjevu u cijelosti, predložio odbiti tužitelja s tužbom i tužbenim zahtjevom.

7. U ovoj pravnoj stvari sud je donio presudu poslovni broj P-373/19 od 30. rujna 2021. (dalje: presuda od 30. rujna 2021.) kojom je odlučio da su tuženici dužni solidarno na ime regresa isplatiti tužitelju iznos od 56.239,10 kn zajedno sa zatraženom zateznom kamatom od 3. ožujka 2018 do isplate kao i naknaditi troškove parničnog postupka. Sud je u bitnom zaključio da sama činjenica da se kamen našao na cesti upućuje na propust u održavanju ceste. S obzirom na to da sud nije mogao utvrditi koji je od tuženika odgovoran za nastanak prometne nezgode radio neodržavanja predmetne dionice, a da su tuženici prebacivali odgovornost za nastalu štetu jedan na drugoga, naloženo je tuženicima solidarno naknaditi štetu korisniku javne ceste sukladno odredbi članka 1045. ZOO/18.

8. Rješenjem Visokog trgovačkog suda Republike Hrvatske poslovni broj PŽ-5701/2021-3 od 29. kolovoza 2023. (dalje rješenje od 29. kolovoza 2023.) ukinuta je presuda od 30. rujna 2021. i predmet vraćen ovom sudu na ponovno suđenje. U

bitnom, da prvostupanjski sud nije obrazložio kako je utvrdio da su tuženici solidarno odgovorni u smislu odredbe članka 1107. stavka 1. Zakona o obveznim odnosima, da nema mjesta primjeni Zakona o javnim cestama („Narodne novine“, broj 84/11) već da se ima primijeniti Zakon o cestama („Narodne novine“, broj 92/14) i Pravilnik o održavanju ceste („Narodne novine“, broj 90/14) te da je propušteno ocijeniti Ugovor o prijenosu cestovnog objekta u odnosu na Potvrdu Ministarstva unutarnjih poslova o mjestu na kojem se dogodila prometna nesreća.

9. U ponovljenom postupku koji se pred ovim sudom nastavio voditi pod poslovnim brojem P-545/2023 tužitelj je izjavio da ugovorno prenošenje poslova na određenu pravnu osobu ne oslobađa od obveze nadzora nad njenim radom i poduzimanjem mjera za osiguranje sigurnosti prometovanja. Tužitelj da svoje pravo regresa po osnovi isplaćene naknade štete ima pravo usmjeriti spram jednog od solidarnih dužnika ili prema svima, a kako je to tužitelj i postavio. Tuženici da su se mogli osloboditi krivnje ako bi dokazali da je šteta nastala radnjom oštećenika ili treće osobe koju nisu mogli predvidjeti ni spriječiti, ali da na isto nisu ni predložili dokaze. S tim u vezi, da drugostupanjski sud u svojoj ukidnoj odluci zanemaruje odredbu članka 7. ZPP-a i ističe da sud nije ovlašten izvoditi dokaze koje stranke nisu predložile. Naveo je tužitelj da režim održavanja sigurnog prometa u tunelima podliježe zasebnoj pravnoj regulaciji Zakona o cestama i Pravilnikom o minimalnim zahtjevima za tunele. Sve i da postoji obveza jedinice lokalne samouprave, ne može se isključiti (su)odgovornost službi nadležnih za nadzor prometovanja u tunelu. Tužiteljica je razjasnila da pod pojmom tunel podrazumijeva zonu tunela koja uključuje okolne prometnice pa i tako i državnu cestu na kojoj se dogodila predmetna nezgoda.

10. Tuženici su ustrajali u ranije iznesenim prigovorima.

11. Na inicijativu drugotuženika, sud je o predmetnoj parnici obavijestio društvo Croatia osiguranje d.d. koje je u podnesku od 8. kolovoza 2024. izjavilo miješanje te se u cijelosti pridružilo navodima i prigovorima drugotuženika istaknutim u dotadašnjem tijeku postupka.

12. Raspravnim rješenjem poslovni broj P-545/2023-14 od 10. srpnja 2026. sud je sukladno odredbi članka 206. stavka 1. Zakona o parničnom postupku („Narodne novine“, broj 53/91., 91/92., 58/93., 112/99., 88/01., 117/03., 88/05., 02/07., 84/08., 96/08., 123/08., 57/11., 148/11., 25/13., 89/14., 70/19., 80/22., 114/22. i 155/23. i 146/25., dalje ZPP-a) dopustio sudjelovanje društva Croatia osiguranje d.d. kao umješača na strani drugotuženika s obzirom da je kod istog tuženik imao ugovorenu policu osiguranja od odgovornosti broj 078700033677 za razdoblje od 1. rujna 2016. do 31. listopada 2018. pa isti ima pravni interes jer se pravne posljedice presude koja bude donesena mogu se odraziti na njegovu pravnu situaciju, tako da njegova prava i obveze ovise o tome kako će biti presuđeno u parnici između ovih parničnih stranaka.

13. Na ročištu za glavnu raspravu održanom 10. srpnja 2026. stranke su učinile nespornom visinu tužbenog zahtjeva i dinamiku nastanka štetnog događaja, odnosno da je do štete došlo naletom vozila na kamen.

14. Sud je izveo dokaz čitanjem isprava i pregledom dokumentacije sadržane u spisu i to potvrde Ministarstva unutarnjih poslova klase: 511-12-29-04-PN-04/18 od 10. siječnja 2018., zapisnik o ispitivanju prisutnosti alkohola, droga ili lijekova u organizmu

od 10. siječnja 2018., police kasko osiguranja Jadranskog osiguranja d.d. Zagreb broj K06800081490, predmet tužitelja broj 1880 0320 0037, sporazum o izvansudskoj nagodbi broj 26. siječnja 2018., dopis tužitelja broj 1880 0381 0051 od 5. rujna 2018., dopis tužitelja broj 1880 0381 0051 od 25. rujna 2018., dopis tužitelja broj 1880 0381 0051 od 5. rujna 2018., dopis tužitelja broj 1880 0381 0051 od 9. svibnja 2019., dopis tužitelja broj 1880 0381 0051 od 25. svibnja 2018., dopis prvotuženika od 31. svibnja 2019., odluka Jadranskog osiguranja d.d. od 2. studenog 2018., dopis drugotuženika od 13. rujna 2018., dopis trećetuženika od 30. svibnja 2018., dopis trećetuženika, nadcestarije Imotski od 16. rujna 2019., Ugovor o prijenosu cestovnog objekta od 29. prosinca 2017. pročitao je dostavljenu sudsku praksu, uporabnu dozvolu klase UP/I361-05/13-07/0005 od 8. srpnja 2013., uporabnu dozvolu klase UP/I 361-05/13-07/0006 od 8. srpnja 2013., uporabnu dozvolu klase UP/I 361-05/13-07/0007 od 8. srpnja 2013., putni radni list Hrvatske autoceste d.o.o. broj 4878, 4876, izvještaj o putovanjima i vožnjama od 23. svibnja 2019., dnevnik rada od 10. siječnja 2018., ophodarski dnevnik Hrvatske autoceste d.o.o., zapisnik o prometnoj nesreći Hrvatske autoceste d.o.o., dopis Hrvatske ceste d.o.o. od 31. svibnja 2019., dopis Hrvatske autoceste d.o.o. od 13. rujna 2018., dopis Županijske ceste Split od 30. svibnja 2018., odluka Izvor osiguranja od 2. studenog 2018., polica osiguranja broj 078700033677. Sud je pročitao dostavljenu sudsku praksu i izvršio je uvid (i omogućio isto strankama) u spis Prekršajnog suda u Makarskoj, Stalne službe u Imotskom, poslovni broj 16 Pp P-109/2019 kojeg je priklopio ovom spisu. Izveo je dokaz saslušanjem svjedoka Pave Roguljića, Jurice Šušića, Velibora Ercega, Filipa Raffanellija i Sonje Raffanelli. Sud nije izveo dokaz prometno-tehničkim vještačenjem predložen od strane tužitelja na okolnost nastanka i visine nastale štete jer isto nije bilo potrebno radi utvrđenja spornih činjenica.

15. Nakon ocjene svakog dokaza zasebno i u njihovoj ukupnosti te na temelju rezultata cjelokupno provedenog postupka, u skladu s odredbom članka 8. ZPP-a sud je utvrdio da je tužbeni zahtjev osnovan u odnosu na tuženike pod 1. i 2. te da nije osnovan u odnosu na tuženika pod 3.

16. Predmet spora je tužiteljev zahtjev za isplatu iznosa od 56.239,10 kn koji je tužitelj isplatio Sonji Rafanelli na temelju police kasko osiguranja s osnove naknade štete nastale na vozilu tužiteljevog osiguranika kao posljedice prometne nezgode koja se dogodila 10. siječnja 2018. na dionici državne ceste broj DC17 na način da je vozilo VW registarske tablice MA 545-CH u vlasništvu Sonje Raffanelli kojim je upravljao Filip Rafanelli nakon izlaska iz tunela Sv. Ilija u voznoj traci naletio na odron kamena.

17. Među strankama nije sporno :

- da je dana 10. siječnja 2018. oko 8,15 sati, na državnoj cesti DC76, dionica 1,7 km + 400m, Općina Zagvozdo došlo do naleta osobnog vozila VW registarske tablice MA 545-CH vlasništvo Sonje Raffanelli na kamen na cesti

- da je oštećeno predmetno vozilo bilo osigurano kod tužitelja policom kasko osiguranja broj 06800081490

- da je temeljem prijave i zahtjeva za naknadu štete tužitelj korisniku osiguranja naknadio štetu u iznosu od 56.239,10 kn

- da je uzrok predmetne nezgode kamen na cesti;

- da su u vrijeme štetnog događaja prvotuženik i drugotuženik imali zaključen Ugovor o prijenosu cestovnog objekta kojim su definirali obveze u pogledu održavanja

tunela „Sveti Ilija“ i pristupnih cesta kojim je obuhvaćena dionica na kojoj se dogodila predmetna nesreća.

18. Među strankama nije sporna ni visina potraživanja.

19. Među strankama je sporna pasivna legitimacija i osnovanost tužbenog zahtjeva. Sporno je i je li prijenos poslova održavanja na drugo trgovačko društvo dovodi i do prijenosa odgovornosti za štetu prema trećima. Također je sporno postoji li isključiva odgovornost treće osobe, odnosno vozača ili pak njegov doprinos za nastalu štetu te je li postavljanje zaštitne mreže i saniranje odrona posao izvanredne uprave.

20. S obzirom na vrijeme nastanka štetnog događaja 10. siječnja 2018. mjerodavni materijalnopravni propisi za donošenje odluke u ovoj pravnoj stvari su Zakon o obveznim odnosima („Narodne novine“, broj 35/05., 41/08., 125/11., 78/15., 29/18., 126/21., 114/22., 156/22., 145/23., 155/23. i 69/26. dalje ZOO-a), Zakon o cestama („Narodne novine“ broj: 84/11, 18/13, 22/13, 54/13, 148/13 i 92/14, dalje: ZC), i Zakon o sigurnosti prometa na cestama („Narodne novine“, broj 67/2008, 48/2010, 74/2011, 80/2013, 158/2013, 92/2014, 64/2015, 108/2017, dalje ZSPC-a) i Pravilnik o održavanju ceste (NN broj 90/14, dalje: Pravilnik) kao provedbeni akt ZC-a.

21. Tužitelj svoj tužbeni zahtjev temelji na odredbi članka 963. ZOO-a, a koja odredba propisuje da isplatom naknade iz osiguranja prelaze na osiguratelja, po samom zakonu, do visine isplaćene naknade sva osiguranikova prava prema osobi koja je po bilo kojoj osnovi odgovorna za štetu.

22. Učinak subrogacije u smislu članka 963. ZOO-a nastupa samom isplatom osiguraniku, po zakonu, a što je u konkretnom slučaju ispunjeno.

23. Odredbom članka 6. stavkom 1. ZC-a propisano je da se javne ceste, ovisno o njihovom društvenom, prometnom i gospodarskom značenju razvrstavaju u jednu od sljedeće četiri skupine: autoceste, državne ceste, županijske ceste i lokalne ceste. Prema odredbi članka 6. stavka 2. ZC-a autoceste i državne ceste čine jedinstvenu prometnu cjelinu i tehničko-tehnološko jedinstvo cestovne mreže.

24. Odredbom članka 81. stavka 1. ZC-a propisano je da društvo Hrvatske autoceste d.o.o. upravlja, gradi i održava autoceste i cestovne objekte s naplatom cestarine na državnim cestama. Sukladno odredbi članka 81. stavka 3. ZC-a predmet poslovanja Hrvatskih autocesta d.o.o. uključuje, između ostalog, poslove građenja i rekonstrukcije iz odredbe članka 23. ZC-a, poslove održavanja iz odredbe članka 26. te poslove upravljanja iz članka 31. ZC-a autocesta i cestovnih objekata s naplatom cestarine na državnim cestama.

25. Propisano je odredbom članka 82. stavka 1. ZC-a da državnim cestama upravlja, gradi ih, rekonstruira i održava trgovačko društvo Hrvatske ceste d.o.o.

26. Odredbom članka 82. stavka 3. ZC-a propisano je da predmet poslovanja društva Hrvatske ceste d.o.o. uključuje, između ostalog, poslove građenja i rekonstrukcije iz odredbe članka 23. ZC-a kao poslove održavanja iz odredbe članka 26. te poslove upravljanja državnih cesta iz članka 31. ZC-a.

27. Odredbom članka 83. ŽC-a definirani su poslovi koje županijske ceste obavljaju u pogledu županijskih i lokalnih cesta.

28. Vlada Republike je 13. prosinca 2017. donijela Odluku o prestanku važenja odluke o uvođenju naplate cestarine za uporabu tunela Sveti Ilija (NN 125/17, dalje: Odluka Vlade) koja je stupila na snagu 1. siječnja 2018.

29. S tim u vezi, a sukladno citiranim odredbama članka 82. ZC-a predmetnu dionicu državne ceste od 1. siječnja imao je održavati prvotuženik.

30. Odredbom članka 27. stavkom 2. ZC-a pravna osoba koja upravlja javnom cestom koja prolazi kroz naselje ne obavlja poslove čišćenja javnih cesta, osim čišćenja snijega. S tim u vezi, slijedilo bi da čišćenje javnih cesta kada te javne ceste prolaze kroz naselje (osim čišćenja snijega) ne bi bilo u nadležnosti prvotuženika koji inače održavaju državne ceste na području RH.

31. Stoga, odlučnu okolnost za ocjenu odgovornosti prvotuženika predstavlja utvrđenje je li mjesto nastanka nezgode dio javne ceste koja prolazi kroz naselje ili izvan naseljenog mjesta.

32. Iz potvrde Ministarstva unutarnjih poslova, Policijske uprave Splitsko – dalmatinske, Policijske postaje Makarska klase 511-12-29-04-ON-04/18 od 10. siječnja 2018. za vidjeti je da se predmetna prometna nesreća dogodila na DC76, dionica 1,7 km + 400 m, Općina Zagvozd.

33. Iz zapisnika drugotuženika o prometnoj nesreći broj 28. od 10. siječnja 2018. za vidjeti je da je ograničenje brzine koje vrijedi na mjestu nesreće 60 km/h, da je uzrok i tip nesreće nalet na nepredvidivu prepreku i da nema doprinosa vozača nastanku prometne nesreće.

34. Iz zapisnika o očevidu klase 511-12-29-04-PN-04/2018 od 12. siječnja 2018. koji prileži spisu Općinskog suda u Makarskoj broj 16 Pnp-109/2019, i ima dokaznu snagu javne isprave sukladno odredbi članka 230. stavka 1. ZPP-a, je razvidno da se predmetna prometna nesreća dogodila unutar Općine Zagvozd, izvan naselja. Iz zapisnika proizlazi da se uz rub kolnika sa istočne i zapadne strane nalazi slivnik širine 0,50 m, a sa istočne strane kolnika da se nalazi usjek na udaljenosti od istočnog ruba kolnika 1,40 m, a sa zapadne strane kolnika nalazi se usjek na udaljenosti od zapadnog ruba kolnika 5,10 m.

35. Isto tako, iz navedenog zapisnika proizlazi da je brzina kretanja vozila kolnikom ulice DC76 prometnim znakovima ograničena na 60km/h. Dovodeći u vezu navedeno s člankom 53. stavak 1.ZSPC-a kojom je određena brzina kretanja kroz naselje od 50 km/h, za zaključiti je da se predmetna nezgoda dogodila na javnoj cesti izvan naselja.

36. Sijedom navedenog, sud je utvrdio da se predmetna nesreća dogodila na cestu izvan naseljenog mjesta te je u tom smislu našao neosnovanim istaknuti prigovor promašene pasivne legitimacije.

37. Nadalje, iz Ugovora o prijenosu cestovnog objekta od 29. prosinca 2017. (dalje: Ugovora), odredbi članka 1. stavka 1. istog, je za vidjeti da je istim drugotuženik Hrvatske autoceste d.o.o. prenio prvotuženiku Hrvatske ceste d.o.o. kao primatelju počevši od 1. siječnja 2018. upravljanje „tunelom sv. Ilija“ zajedno s dijelom državne ceste DC76 sjeverno od vatrogasne postaje, uključivo s vatrogasnom postajom i promjenjivom prometnom signalizacijom i pripadajućom opremom na križanju DC76 i DC8 te pristupnom cestom sjevernom portalu tunela, zajedno s objektom naplatne postaje Biokovo i objektom centra za kontrolu i praćenje prometa s pripadajućom opremom objekta (dalje: Tunel).

38. Drugotuženik je potvrdio da je dio državne ceste broj CD76 na kojem se dogodila predmetna nesreća obuhvaćen Ugovorom (str. 46.).

39. Iz odredbe članka 1. stavka 3. Ugovora je za vidjeti da 1. siječnja 2018. drugotuženiku prestaje nadležnost za upravljanje cestovnim objektom koje ovlaštenje i dužnost je imao na temelju odredbe članka 82. stavka 3. alineja 5. ZC-a. Također, iz odredbe članka 2. stavka 1. Ugovora o prijenosu razvidno je da će drugotuženik s 1. siječnja 2018. prenijeti tunel na upravljanje prvotuženiku koji se istog dana obvezao preuzeti tunel na upravljanje.

40. Odredbom članka 3. stavka 1. Ugovora drugotuženik se obvezao nastaviti obavljanje radova redovnog održavanja tunela, uključujući otklanjanje štetnih posljedica nastalih požarom ili oštećenjem vozila u Tunelu sukladno odredbama ZC-A, Zakona o vatrogastvu, Pravilnika, Pravilnika o ophodnji javnih cesta i Standardu redovnog održavanja Hrvatskih autocesta d.o.o. – revizija V. iz prosinca 2016., uz naknadu, sve dok prvotuženik ne ugovori obavljanje navedenih usluga.

41. Također, odredbom članka 3. stavka 4. Ugovora drugotuženik se obvezao naknaditi štetu primatelju i trećim obvezama za koju se utvrdi da je posljedica propusta u izvođenju radova iz tog članka.

42. Dakle, iz odredbi Ugovora o prijenosu je za vidjeti da istim drugotuženik preuzima obvezu redovnog održavanja od prvotuženika kao zakonskog obveznika održavanja javnih cesta. Budući da onaj tko je u skladu s zakonskim ovlastima prenio na drugoga tu svoju zakonsku obvezu (održavanja javnih cesta) ne može se prema trećima osloboditi obveze naknade štete uslijed neodržavanja javne ceste, a jednako tako se ne može osloboditi te obveze ni onaj koji je od osobe koja je po zakonu dužna održavati javnu cestu, u situaciji kada zakon dopušta da on svoju zakonsku obvezu prenese na treću osobu (sukladno odredbi članka 97. ZC-a), i koju je prenio na ovdje drugotuženika koji je tu obvezu prihvatio uz odgovarajuću naknadu (tako VSRH u odluci broj Rev 94/2017-2 od 20. rujna 2022.).

43. Sukladno iznesenom, nije osnovan prvotuženikov prigovor promašene pasivne legitimacije ni radi prenošenja zakonske obveze na drugoženika.

44. Nadalje, imao je sud utvrditi je li predmetna nesreća uzrokovana propustom osobe koja održava javnu cestu, odnosno radi li se o propustu redovnog ili izvanrednog upravljanja.

45. Odredbom članka 26. stavka 1. ZC-a definirani su poslovi održavanja javnih cesta koji među ostalim obuhvaćaju poslove redovitog i izvanrednog održavanja javnih cesta. Prema stavku 3. tog članka popis poslova redovitog i izvanrednog održavanja, opseg pojedinih radova i rokove izvođenja tih radova, pravila i tehničke uvjete za izvođenje radova u ljetnom i zimskom razdoblju te pravila za ophodnju javnih cesta propisuje ministar.

46. Odredbom članka 2. stavka 1. točke 13. ZC-a definirano je redovito održavanje kao skup mjera i radnji koje se obavljaju tijekom većeg dijela godine ili cijele godine na cestama uključujući i sve objekte i instalacije, sa svrhom održavanja prohodnosti i tehničke ispravnosti cesta i sigurnosti prometa na njima.

47. Odredba članka 2. stavka 1. točke 14. ZC-a definira izvanredno održavanje kao povremene radove koji se obavljaju radi mjestimičnog poboljšanja pojedinih dijelova ceste bez izmjene tehničkih elemenata ceste, osiguranja sigurnosti, stabilnosti i trajnosti ceste i cestovnih objekata i povećanja sigurnosti prometa.

48. Sukladno odredbama članka 13. Pravilnika redovito održavanje uključuje, između ostalog: nadzor i pregled cesta, čišćenje ceste, redovito održavanje cestovnih objekata i interventne radove.

49. Iz zapisnika o očevidu od 12. siječnja 2018. je za vidjeti da je istim evidentirano da su na mjestu događaja sa istočne strane kolnika DC76 pronađene dvije stijene. Iz istog je također razvidno da je na mjestu događaja sa istočne strane kolnika DC76 uočeno na brdskom usjeku iznad odronjenih stijena svježa zemlja gdje se kamenje nalazilo prije odrona te da navedeno mjesto nije prekriveno metalnom zaštitnom mrežom. Dakle, iz javne isprave proizlazi da je kamen na cesti povodom kojeg je nastala šteta na predmetnom vozilu uzrokovan odronom.

50. Svjedok Filip Raffanelli je u svom iskazu pred ovim sudom izjavio kako je mreža za sprječavanje odrona kamenja nestručno stavljena jer je bio omogućen prolaz te stijene na cestu, što također potvrđuje da mjesto odrona nije bilo adekvatno prekriveno zaštitnom mrežom. Također je iskazao da je vozio 40-45 km na sat, a da više nije mogao jer je kiša jako padala i da je to bio najkišniji dan u godini. Izjavio je da je kamen vidio na udaljenosti 7-8 metara da je kočio, ali da se uspio zaustaviti tek 2-3 m nakon što je veliki kamen ušao pod vozilo. Iskaz ovog svjedoka sud je ocijenio istinitim i logičnim, posebice jer nije u suprotnosti s drugim dokazima, uvažavajući okolnost da isti nije zainteresiran za ishod ovog postupka jer mu je nastala šteta već naknađena od strane tužitelja.

51. Svjedokinja Sonja Raffanelli u svom je iskazu potvrdila da je za predmetne nesreće putovala sa suprugom Filipom Raffanellijem, da je padala velika kiša i da su naletili na velik kamen na cesti. Iskaz ovog svjedoka sud je ocijenio istinitim i logičnim, posebice jer isti nije u suprotnosti s drugim ispravama u spisu.

52. Iz fotografija mjesta nesreće koje prileže prekršajnom spisu također je za vidjeti da su u blizini mjesta nesreće postavljane mreže za zaštitu od odrona što dodatno ukazuje na to da je pojava odrona na dijelu državne ceste na kojem se dogodila nesreća bilo predvidivo, a posebice kod velikih oborina kao što je to bilo na dan predmetne nesreće.

53. Sukladno odredbama članka 42. i 45. Pravilnika poslovi saniranja odrona, radova na zaštiti kosina od erozije, što uključuje i postavljanje zaštitne mreže, spadaju u poslove izvanrednog održavanja javne ceste.

54. S obzirom da je iz Ugovora o prijenosu razvidno da drugotuženik nije preuzeo obvezu izvanrednog održavanja predmetne dionice, a da je sukladno ranije izvesenom prvotuženik zakonski odgovoran za održavanje predmetne ceste, to je za kamen koji je dospio na cestu kao posljedica nezaštićenog odrona koji se mogao predvidjeti odgovoran prvotuženik, osim ako dokaže, sukladno odredbi članka 1045. ZOO-a, da za isto nije kriv.

55. Prema odredbi članka 1045. ZOO-a tko drugome prouzroči štetu dužan je naknaditi je ako ne dokaže da je šteta nastala bez njegove krivnje pri čemu zakonodavac za postojanje obvezno pravnog odnosa odgovornosti predviđa postojanje pretpostavki koje se kumulativno moraju ispuniti. Odgovornost za štetu kao obveznopravni odnos u kojem je jedna strana dužna popraviti štetu, a druga od prve zahtijevati popravljjanja nastaje pod pretpostavkom da je osoba odgovorna za štetu počinila onu protupravnu radnju zbog koje je nastala šteta osobi koja traži popravak štete i ako postoji uzročna veza između štetne radnje i štete kao posljedice.

56. Prvotuženik je u postupku izjavio da bi bilo potrebno utvrditi je li u vožnji tužitelja (ispravno vozača osiguranog vozila) ima odgovornosti za nastanak predmetne štete.

57. Kako prvotuženik na takve tvrdnje sudu nije ponudio nikakve dokaze (u smislu članka 219. ZPP-a), a iz provedenih dokaza (predloženih po tužitelju) - iskaza svjedoka Filipa Raffanellija i u spis dostavljenih isprava sud nije utvrdio postojanje okolnosti koje bi ukazivale na krivnju vozača u nastanku predmetne prometne nezgode, ti su prigovori ostali nedokazani (članak 221.a ZPP-a).

58. Kako je prvotuženik u zakonskoj obvezi obavljati poslove održavanja predmetne državne ceste, a što znači da je on odgovoran za obavljanje tih poslova čak i u slučaju ako je te poslove ustupio, te se njegov propust sastoji i u tome što nije primjereno zaštitio mjesto odrona (što pored zakonske obveze spada i u poslove izvanrednog održavanja koji nisu ni ustupljeni drugotuženiku), a što je uzročnoj vezi s nastalo štetom do koje ne bi došlo da se kamen nije odronio na cestu, te budući nije dokazao nijedan razlog isključenja krivnje, odnosno odgovornosti, odgovoran je za nastalu štetu.

59. U pogledu odgovornosti drugotuženika, uz osobu koja je zakonski obveznik održavanja javne ceste, odgovara i pravna osoba na koju je prenio svoju obvezu, ako je ta šteta uzrokovana neispunjenjem obveza iz tog ugovora (tako VSRH u odluci broj Rev 94/2017-2 od 20. rujna 2022).

60. Drugotuženik je, stoga pasivno legitimiran kao osoba na kojoj su prenesene javne ovlasti u održavanju javnih cesta (Ugovorom o prijenosu).

61. Prema odredbi 13. Pravilnika čišćenje kolnika (tako i od kamenja i odrona) ulazi u redovno održavanje ceste.

62. Prema odredbama članka 3. i 12. Pravilnika o ophodnji javnih cesta („Narodne Novine“, broj 75/14, dalje: Pravilnika o ophodnji) ophodnja javnih cesta uspostavlja se i obavlja najmanje tri puta dnevno na brzim cestama, i smatra se obavljenom ako je ophodarska dionica prijeđena u oba smjera najmanje jednom u osam sati.

63. Iz putnog radnog lista Hrvatske autoceste d.o.o. broj 4878, izvještaja o putovanjima i vožnjama od 23. svibnja 2019., dnevnika rada od 10. siječnja 2018., ophodarski dnevnik Hrvatske autoceste d.o.o., zapisnika o prometnoj nesreći Hrvatske autoceste d.o.o., proizlazi da je drugotuženik redovno vršio ophodnju predmetne dionice autoceste na dan štetnog događaja na način da je ophodar na dan štetnog događaja tijekom smjene od 7,00 do 19,00 sati, vršio ophodnju predmetne dionice u skladu Pravilnikom o ophodnji javnih cesta.

64. Iz dopisa trećetuženika, nadcestarije Imotski od 16. rujna 2019. za vidjeti je da se istim nadcestarija očituje pravnoj službi trećetuženika da isti održavaju predmetnu dionicu od m 0+000 do km 1+800 (NC Makarska), dok da drugotuženik izvodi radove održavana i ophodarsku službu na dijelu ceste od km 1+800 do km 9+800.

65. Svjedok Jurica Šušić, djelatnik drugotuženika, izjavio je da je predmetnu dionicu ophodio u prethodnoj smjeni koja je bila od 19.00 do 7.00 sati u kojem razdoblju da je četiri puta ophodio predmetnu cestu, zadnji puta u 6,20 sati i da nije primjetio ništa neobično. Potvrdio je da je održavanje predmetne dionice u vrijeme nastanka predmetne nesreće bilo u nadležnosti drugotuženika kao i ophodnja prilikom koje se ima osigurati promet, a kada se uoči da je nestabilno kamenje kojem prijeti pad na kolnik tada se to mjesto osigurava.

66. Svjedok Pave Roguljić, djelatnik drugotuženika, izjavio je da vršio ophodnju na dan predmetne nezgode od 7,00 do 19,00 sati. Izjavio je da je prije nezgode prošao dionicu i u 8,10 sati bio na kraju iste. Da je vidio na licu mjesta kada je po pozovu došao da se radilo o kamenu na cesti, da je padala kiša i da mu nije poznato je li kamen pao sa usjeka ili kamiona koji su na toj dionici svakodnevni prolazili. Potvrdio je da je predmetna dionica bila pod režimom održavanja i ophodnje drugotuženika. Izjavio je da je pojava kamena na toj cesti svakodnevna. Također, da je u praksi bilo slučajeva kod pretovarenih vozila da kamen ispadne s njih. Izjavio je da mu je u opisu posla da prilikom ophodnje obraća pozornost na usjeka i eventualno nestabilno kamenje koje bi moglo pasti i ugroziti sudionike u prometu.

67. Svjedok Velimir Erceg, zaposlenik trećetuženika, izjavio je da je zaposlen u Nadcestariji Imotski koja u vrijeme kada se dogodila predmetna nesreća nije održavala predmetnu državnu cestu, već drugotuženik za prvotuženika, a radi čega da ta nadcestarija i nije bila pozivana doći radi uklanjanja odrona na cesti. Izjavio je da je trećetuženik tek 2020. preuzeo održavanje predmetne dionice.

68. Sud je prihvatio iskaze ovih svjedoka, a koji nisu u suprotnosti s drugim izvedenim dokazima, kao neosporene.

69. Svrha ugovora o prijenosu kojeg su prvotuženik i drugotuženik u ovoj pravnoj stvari sklopili je održavanje javnih cesta kako bi se omogućilo sigurno odvijanje prometa. Pod održavanjem cesta, a kako je to propisano Pravilnikom (članci 24.,25.,26.) ne misli se samo na reakciju „post festum“, ovdje nakon odrona kamena, već se od drugotuženika, odnosno od osoba koje obavljaju poslove ophodnje očekuje da iste moraju biti osposobljene i opremljene za obavljanje gospodarske službe, odnosno drugotuženik je bio dužan kao profesionalac prepoznati potencijalnu opasnost kamenog odrona.

70. Prema odredbi članka 24. Pravilnika izvođač radova održavanja ima obvezu redovito održavati pokos. Prema članku 35. Pravilnika nestabilno kamenje i mogući odron zemlje koji pokazuje tendenciju odvajanja i klizanja moraju se skidati s pokosa usjeka i zasjeka kada se pojava uoči. Kako je ugovorna obveza drugotuženika bila osigurati sigurno i neometano odvijanje prometa, drugotuženik bio dužan svratiti pozornost na mogućnost odrona i na odgovarajući način spriječiti da do njega ne dođe, posebice ako mreža koja je imala služiti kao zaštita od odrona nije bila ispravno postavljena. Prema odredbi članka 13. Pravilnika obveza ophodara je ne samo čišćenje ceste (od kamena i odrona) već i pregled ceste i njezine opreme.

71. Stoga sud ne može prihvatiti tvrdnje drugotuženika da je pravovremeno i kvalitetno obavljao poslove redovitog održavanja i zaštite cesta jer njegova obveza nije bila samo odstranjivanje odronutog materijala, već i otklanjanje opasnosti od odrona. Drugotuženik je dokazao da je obavio posao ophodnje, ali u postupku niti tvrdi, niti dokazuje da su ophodari prilikom obavljanja ophodnje obratili pažnju, odnosno pregledali područje na državnoj cesti i svratili pozornost na ispravnost postavljene mreže, odnosno na mogućnost odrona, a što su posebice bili dužni s obzirom na vremenske prilike u vrijeme nastanka predmetne nesreće. Taj propust preventivnog nadzora ostaje unutar okvira redovitog održavanja radi čega drugotuženikovi ophodari nisu ispunili svoju obvezu koja proizlazi iz Ugovora zaključenim sa ovdje prvotuženikom.

72. U odluci revizijskoga suda poslovni broj Rev 1515/2018-2 od 9. studenoga 2022. zauzeto shvaćanje s kojim je podudarno shvaćanje i iz pobijane odluke, prema kojemu je, a s obzirom da je tužitelj u ovom predmetu dokazao osnovanost tužbenog zahtjeva (da je do štete došlo zbog kamenja i odrona na državnoj cesti, kao i da je obveza drugotuženika održavati cestu, jer čišćenje kolnika od kamenja i odrona ulazi u redovno održavanje ceste, a što je u konkretnom slučaju drugotuženik propustio učiniti), na drugotuženika prebačen teret dokaza da nije odgovoran za takvo stanje ceste u trenutku prometne nesreće, odnosno da postoje okolnosti koje su ga onemogućile u urednom održavanju ceste i koje isključuju njegovu krivnju (što on u ovom slučaju nije uspio dokazati).

73. Naime, u polgedu drugotuženikova prigovora doprinosa, odnosno isključive odgovornosti vozača upućuje se na točku 57. obrazloženja. U pogledu tuženikova prigovora isključive odgovornosti treće osobe – nepoznatog korisnika ceste s čijeg da je vozila kamen dospio na cestu, drugotuženik ni takve navode nije dokazao. Naime, iskaz ophodara Pave Roguljića u kojem uopćeno tvrdi da se znalo događati da padne kamen s kamiona u vožnji na cesti, ne govori u prilog nastanka konkretne štete niti može biti osnova za isključenje odgovornosti tuženika. Stoga, ni u tom smislu sukladno odredbi članka 219.ZPP-a drugotuženik nije ponudio druge odgovarajuće dokaze, niti

je iz provedenih dokaza sud utvrdio postojanje okolnosti koje bi ukazivale na krivnju treće osobe u nastanku predmetne prometne nezgode, odnosno vozača pa ti su prigovori ostali nedokazani (članak 221.a ZPP-a).

74. Odštetna odgovornost prvotuženika, u smislu naprijed citiranih propisa i naprijed iznesenih zaključaka ovog suda, temelji se na propustu ispunjenja svoje na zakonu utemeljene obveze urednog održavanja ceste - na kriteriju presumirane krivnje. Kako je stav suda da je drugotuženik dužan ne samo održavati ceste, što podrazumijeva uklanjanje odrona, kamenja i drugih stvari koje dospiju na kolnik s okolnog okruženja, već i preventivno djelovati da okolno kamenje s uzvišenog terena uz cestu ne dospije na kolnik, to je sud drugotuženika ocijenio odgovornim solidarno sa prvotuženikom za propuste zbog kojih je nastala predmetna šteta, a sve na temelju sklopljenog Ugovora o prijenosu između prvotuženika i drugotuženika. Kako drugotuženik, kao ni prvotuženik, tijekom postupka nije dokazao da je do štetnog događaja došlo bez njegove krivnje, sud je zaključio da je drugotuženik solidarno s prvotuženikom odgovoran tužitelju za nastalu štetu, jer je propustio održavati cestu na način da se na njoj može odvijati siguran i nesmetan promet.

75. Nije sporno da je tužitelj svom osiguraniku isplatio utuženi iznos, čija visina među strankama također nije sporna, temeljem ugovorenog kasko osiguranja. Radi navedenog sud je utvrdio osnovanim zahtjev tužitelja radi isplate iznosa od 7.464,21 EUR-a. Sukladno odredbi članka 29. stavka 1. ZOO-a dužnik koji zakasni s ispunjenjem novčane obveze duguje, pored glavnice i zatezne kamate i to u slučaju obveze naknade štete od trenutka nakon nastanka štete, odnosno od 9. ožujka 2018., kada sukladno članku 1086. ZOO-a dopijeva obveza naknade štete. Stoga je valjalo prihvatiti i tužbeni zahtjev tužitelja za isplatu zakonskih zateznih kamata koje teku na navedeni iznos od dana 9. ožujka 2018. pa do isplate, po stopi iz članka 29. stavak 2. ZOO -a, odnosno po stopi koja se primjenjuje u ostalim iznosima. Kako je osim prvotuženika štetu dužan naknaditi i drugotuženik, to je temeljem odredbe članka 1085. stavak 1. i 2. ZOO-a i članka 1107. stavak 1. ZOO-a odlučeno kao u izreci ove presude pod točkom I.

76. U odnosu na trećetuženika, sud nije utvrdio odgovornost istog za nastanak predmetne štete.

77. Za vidjeti je iz pravomoćne presude Općinskog suda u Makarskoj, Stalne službe u Makarskoj, prekršajni odjel, broj 16. Pp-109/2019 od 23. travnja 2019. (dalje: prekršajna presuda) da je istom ovdje trećetuženik proglašen krivim jer je postupao protivno odredbi članka 6. stavka 1. i 2. Zakona o sigurnosti prometa na cestama i počinio prekršaj opisan i kažnjiv prema odredbi članka 5. stavka 5. u svezi s odredbom članka 293. stavka 1. tog zakona jer je nevođenjem i nepoduzimanjem primjerenih mjera u pogledu sigurnog i nesmetanog prometa 10. siječnja 2018. došlo do nalijetanja vozila reg. oznake MA 545-CH na kamen.

78. S obzirom da citirana presuda predstavlja javnu ispravu sukladno odredbama članka 230. stavka 1. i 3. ZPP-a ovaj sud poštuje presumpciju njene istinitosti dok se ne dokaže suprotno, ali i to da je dopušteno dokazivati da su u javnoj ispravi neistinite utvrđene činjenice ili da je ista nepravilno sastavljena.

79. Iz obrazloženja prekršajne presude za vidjeti je da je sud utvrdio da je trećetuženik, koji nije postavio zaštitnu mrežu na mjesto odrona na kojem se dogodila predmetna nesreća prekršajno odgovoran na temelju Ugovora o održavanju državnih cesta s Hrvatskim cestama, iako sud nije posebno utvrđivao, a na što je trećetuženik u prekršajnom postupku upirao, je li taj Ugovor o održavanju obuhvaćao i dio dionice državne ceste na kojem se dogodila predmetna nesreća. Naime, u izreci prekršajne presude stoji da se predmetna nezgoda dogodila na „D.76 na km 7+400 m“, dok je u ovom postupku među strankama nesporno, a tako proizlazi i iz Potvrde MUP-a od 10. siječnja 2018. da se predmetna nesreća dogodila na DC76 na 1,7 km + 400 m.

80. U ovom postupku je sud utvrdio da je u vrijeme predmetne nesreće dio državne ceste na DC76 na kojem se dogodila predmetna nesreća održavao drugotuženik. Osim što je to među strankama bilo nesporno, drugotuženik je isto jasno i nedvosmisleno priznao (str. 46. spisa) pa sukladno odredbi članka 221. stavka 1. ZPP-a tu činjenicu i ne treba dokazivati. Pored navedenog, iz iskaza svjedoka Pave Roguljića, Ivice Šušića i Velibora Ercega, kao i iz putnog radnog lista Hrvatske autoceste d.o.o. broj 4878, izvještaja o putovanjima i vožnjama od 23. svibnja 2019., dnevnika rada od 10. siječnja 2018., ophodarski dnevnik Hrvatske autoceste d.o.o., zapisnika o prometnoj nesreći Hrvatske autoceste d.o.o., proizlazi da je drugotuženik održavao predmetnu dionicu i redovno vršio ophodnju.

81. Slijedom navedenog, presumpcija iz članka 231. stavka 1. ZPP-a oborena je jer je u postupku nedvojbeno dokazano suprotno, a to je da na strani trećetuženika ne postoji odgovornost niti štetna radnja jer isti nije bio ni po zakonu (već je to prvotuženik) ni po ugovoru (jer je u vrijeme nezgode to bio drugotuženik) upravljati, odnosno održavati predmetnu dionicu ceste. Za dodati je da se učinci prekršajne presude i njome utvrđene prekršajne odgovornosti ne mogu protezati na građanskopravnu odgovornost koje je šira i zahtijeva posebne pretpostavke propisane odredbom članka 1045. ZOO-a koje, ponavlja se, u ovom postupku na strani trećetuženika nisu ispunjene.

82. S tim u vezi, odlučeno je kao pod točkom **II.** presude.

83. Odluka o zahtjevu tužitelja za naknadu troškova postupka temelji se na članku 154., stavku 1., članku 155. i članku 164. ZPP-a.

84. S obzirom na odredbe Tarife o nagradama i naknadi troškova za rad odvjetnika ("Narodne novine" broj 138/23.; dalje: Tarifa), vrijednost predmeta spora (7.464,21 EUR) i postavljeni zahtjev za naknadu troškova (str. 254. spisa) tužitelju su, kao potrebni za svrhovito vođenje parnice, priznati troškovi po osnovi odvjetničkog zastupanja i to za: sastav tužbe po Tbr. 7.1. (100 bodova), sastav obrazloženih podnesaka od 18. prosinca 2019., 23. listopada 2020. i 8. veljače 2024. po Tbr. 8./1. (po 100 bodova), sastav podneska od 24. svibnja 2024. po Tbr. 8./3. (25 bodova), osam zastupanja na ročištima (17. prosinca 2019., 25. veljače 2020., 20. listopada 2020., 9. ožujka 2021., 4. svibnja 2021., 21. svibnja 2024., 10. srpnja 2026. i 28. kolovoza 2026. po Tbr. 9./1. Tarife (svako po 100 bodova), dakle ukupno 1225 bodova što sukladno Tbr. 46. i 54. Tarife iznosi 3.062,50 EUR-a.

85. Pored navedenog, tužitelju je trebalo priznati i trošak sudske pristojbe na tužbu u iznosu od 60,52 EUR-a sukladno odredbi članka 4. točke 1. Zakona o sudskim

pristojbama („Narodne novine“, broj 118/2018.) te trošak pristojbe na prvostupanjsku odluku u traženom iznosu od 120,78 EUR-a sukladno članku 4. točki 4. Zakona o sudskim pristojbama („Narodne novine“, broj 118/2018. i 51/2023.), dakle daljnjih 181,30 EUR-a.

86. Slijedom navedenog, sud je prihvatio zahtjev tužitelja da mu tuženici pod 1. i 3. solidarno naknade troškove parničnog postupka u iznosu od 3.243,80 EUR-a. Sukladno odredbi članka 151., stavka 3. ZPP-a, na troškove parničnog postupka tužitelju pripada zakonska zatezna kamata po stopi propisanoj odredbom članka 29., stavka 2. ZOO-a za ostale odnose, koja teče od 2. kolovoza 2026. kao dana donošenja presude pa do isplate, radi čega je odlučeno kao pod točkom III. izreke ove presude.

87. Tužitelj nije priznata nagrada za sastav podnesaka od 24. svibnja 2026. u više zatraženom iznosu od 187,50 EUR kn jer isti sadržajno spada u kategoriju ostalih podnesaka u smislu Tbr. 8.3., a kao ostale podneske ga je tužitelj u popisu troška i naveo iako je nagradu zatražio po odredbi Tbr.8.1. koja mu ne pripada, a radi čega je odlučeno kao pod točkom IV. izreke.

88. Sud je u ovoj odluci novčane iznose iskazane u kunama, u izreci presude dvojno iskazao u kunama i eurima, po fiksnom tečaju konverzije 7,53450 kuna za jedan euro, sukladno Odluci Vlade Republike Hrvatske o objavi uvođenja eura kao službene valute u Republici Hrvatskoj („Narodne novine“, broj 85/2022).

U Splitu, 2. listopada 2026.

Sutkinja
Maja Čelan

Dokument je elektronički potpisan:
MAJA ČELAN

Vrijeme potpisivanja:
02-10-2026
15:11:11

DN:
C=HR
O=TRGOVAČKI SUD U SPLITU
2.5.4.97=#130D4852330383432323937393236
L=SPLIT
S=ČELAN
G=MAJA
CN=MAJA ČELAN

Uputa o pravnom lijeku:

Protiv ove presude stranke mogu izjaviti žalbu u roku od 15 (petnaest) dana od dana primitka pisanog otpravka presude. Žalba se podnosi putem ovog suda, a o žalbi odlučuje Visoki trgovački sud Republike Hrvatske.

Dna:

- tužitelju po pun.
- tuženiku pod 1.
- tuženiku pod 2.
- tuženiku pod 3.
- umješaču na strani tuženika 2.
- umješaču na strani tuženika 3.
- u spis

Broj zapisa: **9-3088e-1518d**

Kontrolni broj: **04e6a-f0160-6eff5**

Ovaj dokument je u digitalnom obliku elektronički potpisan sljedećim certifikatom:

CN=MAJA ČELAN, L=SPLIT, O=TRGOVAČKI SUD U SPLITU, C=HR

Vjerodostojnost dokumenta možete provjeriti na sljedećoj web adresi:

<https://e-komunikacija.pravosudje.hr/provjera-vjerodostojnosti>

unosom gore navedenog broja zapisa i kontrolnog broja dokumenta.

Provjeru možete napraviti i skeniranjem QR koda. Sustav će u oba slučaja prikazati izvornik ovog dokumenta.

Ukoliko je ovaj dokument identičan prikazanom izvorniku u digitalnom obliku, **Trgovački sud u Splitu** potvrđuje vjerodostojnost dokumenta.